

Målvaktssidan är det enda frågetecknet

Publicerad: 24 augusti 2015

Författare: Mikael Mjörnberg

Allt ser positivt ut för Lindlöven efter helgens andra raka superkross av stackars Tierp. Allt utom målvaktssidan. Där har klubben fortfarande ett frågetecken som måste rätas ut till ett utropstecken.

Sceneriet var förvisso ett annat, men motståndet detsamma och utgången snarlik. 12-1 hemma mot Tierp lördag förra veckan blev 11-1 när lagen i helgen bytte skådeplats för sin batalj och istället drabbade samman på Tierps hemmarink.

En favorit i repris skulle man väl kunna säga, även om jag som bekant mest tycker att det är en parodi på hockey. Det understryks extra mycket av att det blir förkrossande stora siffror i två raka matcher lagen emellan.

Lägg till dessa två storsegrar att spelet var betydligt mer tillfredsställande än resultatet (2-5) hemma mot Vimmerby i onsdags och att det fortsatt är en hel drös spelare som noterar sig i poängprotokollet och allt borde vara frid och fröjd, eller?

Nja säger jag.

Offensivt tror jag knappast att Lindlöven kommer behöva oroa sig den kommande vintern. Jag har skrivit det förr och jag kommer tjata ihjäl er med det budskapet även

framöver. Laget har en intressant mix och bra spets. Nu har man dessutom en hel försäsong på sig att bli bekväma i Jussi Salos sätt att spela hockey (nej, två förkrossande segrar över Tierp är inget kvitto på något alls egentligen).

Men bakåt? Där har Lindlöven ett frågetecken som måste rätas ut till ett utropstecken inför seriestarten om det ska vara realistiskt att måla upp laget som en allvarlig utmanare till en av de fyra platserna i Allettan.

En bra målvakt är halva laget.

Den gamla trötta, nötta klyschan är tyvärr mer sann än mycket annat i floskelväg som cirkulerar i hockeysfären. En bra målvakt som utespelarna litar på skapar ett lugn i hela laget. En bra målvakt kan få ett lag att räcka riktigt, riktigt långt. En bra målvakt är precis vad den här upplagan av Lindlöven behöver.

Ifjol hade man lite oflyt på den fronten. Henrik Hjerpe slog igenom under hösten men gick tyvärr sönder och missade andra halvan. Dayn Belfour var kanske en lustig färgklick i Hockeyettan-lunken, men inte mer än en annorlunda story och Fredrik Bergman hann aldrig sätta något ordentligt avtryck under den korta tid han lånades ut från Kristianstad. Lindlöven hade ingen målvakt som riktigt bar laget.

Och exakt där står man än idag. För vem ska egentligen axla rollen som riktigt stabil sista utpost den här vintern? Klubben har jagat efter en vass förstekeeper hela sommaren (ett flertal intressanta namn har funnits på agendan men i slutändan blivit klara för andra uppgifter) utan att riktigt få napp. Man har redan hunnit skicka hem den unge norrmannen Ole Sander Hansen och testat 23-årige finnen Wille Mattila som än så länge knappast har imponerat. Även om det naturligtvis är för tidigt att säga något definitivt om hans vara eller inte vara efter de få matcher han hunnit med att vakta kassen.

Men ändå, det har inte dundrat till på ett sådant sätt att sportgruppen i kör har kunnat utbrista "honom ska vi ha" och det är ju en sådan målvakt man just vill ha.

Så well, medan det mesta annat känns väldigt lovande höjer jag ett frågande ögonbryn för målvaktssituationen. Men det är ju trots allt ett bra tag kvar till första nedsläpp i grundserien och det kan gå fort i hockey.

Källa: LindeNytt.com

<https://lindenytt.com/nyheter/malvaktssidan-ar-det-enda-fragetecknet/>